

F° nr.:

Uitgifte

Repertoriumnummer 22/	Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Griffienummer 22/	Referentie bestelling CD nummer RD nummer	Referentie bestelling CD nummer RD nummer
Rolnummer 18/2282/A	VERZET aangetekend op: AR-nr.: HOGER BEROEP/CASSATIE aangetekend op: Rolnummer hof:	
Datum van uitspraak 29 mei 2019		

**rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen**

sectie burgerlijke rechtbank

vonnis

Kamer AB14

Aangeboden op te ANTWERPEN
Niet te registreren De e.a. inspecteur

Inzake:

UIB,

de vennootschap naar het recht van Curaçao,
met zetel te CURAÇAO [adres], KvK nr. [...], doch woonstkeuze doende bij haar raadsman, Mr.
te[adres],

eisende partij op hoofdeis, verwerende partij op tegeneis,

- vertegenwoordigd ter zitting door Mr. te [adres]

TEGEN:

J.S.,

geboren op 12/09/1978 en wonende te [adres, België], met rijksregisternummer [...],

verwerende partij op hoofdeis, eisende partij op tegeneis,

- persoonlijk aanwezig en bijgestaan door Mr. loco Mr. te [adres]

* * * * *

Gezien de stukken in het dossier der rechtspleging, ondermeer:

- de dagvaarding betekend op 30 april 2018 door het ambt van gerechtsdeurwaarder Guido Dupont met standplaats te Antwerpen, neergelegd ter griffie op 3 mei 2018;
- de beschikking gewezen overeenkomstig artikel 747, §1, Ger. W. op 6 juni 2018, waarbij de conclusietermijnen en de rechtsdag werden bepaald;
- de besluiten van partijen.

Op 28 november 2018 werd de zaak verdaagd naar de terechtzitting van 25 maart 2019.

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden, op 25 maart 2019.

1. Feiten

In december 2009 sloten [UIB] (hierna UIB), een op Curaçao gevestigde bank, en de heer J.S. een overeenkomst van kredietverlening waarbij aan de heer J.S., onder de in de overeenkomst genoemde voorwaarden, een rekening-courant kredietfaciliteit tot een bedrag van

253.000,00 USD beschikbaar werd gesteld. Als zijn adres gaf de heer J.S. op: [adres], Curaçao. Tot zekerheid van de nakoming van al zijn verplichtingen verleende de heer J.S. aan UIB bij notariële akte van 14 januari 2010 het recht van eerste hypotheek op een perceel grond in het [...] District van Curaçao te [adres] tot een totaalbedrag van 379.500,00 USD (inclusief rente en kosten).

Begin 2015 verklaarde UIB zich op verzoek van de heer J.S. bereid om de kredietfaciliteit van december 2009 voor één jaar te verlengen. Zij zond in die zin aan de heer J.S. per mail van 21 januari 2015 een offerte voor deze verlenging samen met de toepasselijke algemene voorwaarden.

Per mail van 22 januari 2015 zond de heer J.S. de door hem op 22 januari 2015 ondertekende offerte van UIB samen met de door hem geparafeerde “Algemene Bankvoorwaarden” terug aan UIB.

In december 2015 verzocht de heer J.S. UIB de (verlengde) kredietfaciliteit van 22 januari 2015, die op 22 januari 2016 afliep, zowel te verlengen als te verhogen. UIB zond de heer J.S. op 1 december 2015 een offerte, waarin de kredietfaciliteit met één jaar werd verlengd. Tevens werd het kredietbedrag verhoogd van 253.000,00 USD naar 264.000,00 USD. De looptijd van deze nieuwe kredietfaciliteit bedroeg één jaar vanaf de datum van ondertekening door de heer J.S. van deze nieuwe kredietovereenkomst. Ook deze offerte vermeldt dat op de faciliteit de algemene voorwaarden versie 2009 van UIB van toepassing zijn. Deze kredietbrief voorziet in maandelijkse aflossingen van 1.000,00 USD met een algehele aflossing aan het einde van de looptijd. De debetrente bedroeg 4,50% per jaar op basis 365/360. De hypotheek van 14 januari 2010 op het perceel grond in het [...] District van Curaçao te [adres] strekte tot zekerheid van de nakoming door de heer J.S. van zijn verplichtingen uit deze kredietbrief.

De looptijd van deze kredietfaciliteit verstreek op 31 december 2016, waardoor de vordering op de heer J.S. op grond van de kredietfaciliteit op die datum opeisbaar werd. De heer J.S. betaalde aan UIB echter slechts de verschuldigde rente en loste niets af op de hoofdsom. Derhalve maande UIB de heer J.S. aan tot betaling van het openstaande saldo. Zij kondigde aan dat zij op 12 juni 2017 een notaris in Curaçao opdracht zou geven om tot uitwinning van haar hypotheekrechten over te gaan.

Per mail van 20 juni 2017 informeerde UIB de heer J.S. dat de notaris de openbare verkoop inmiddels in gang had gezet. Inmiddels had UIB naar eigen zeggen dienen vast te stellen dat de heer J.S. was verhuisd.

Tussen 22 juni en 7 juli 2017 vond er mailverkeer plaats tussen UIB en de heer J.S. over diens woonplaats. Per mail van 7 juli 2017 bezorgde de heer J.S. UIB een bewijs van inschrijving op 6 juli 2017 op het adres Borzestraat 21/03, 2000 Antwerpen.

Per brief van 7 juli 2017 (tevens per mail), verzonden aan de heer J.S. op zijn adres aan de [adres, België] stelde het notariskantoor Y.Y. te [stad] (Curaçao) de heer J.S. ervan op de hoogte dat UIB haar had verzocht om tot uitwinning van de hypotheek over te gaan en dat de openbare verkoop op 12 september 2017 zou plaatsvinden.

Op verzoek van UIB betekende de deurwaarder te Curaçao bij akte van 11 juli 2017 de openbare verkoop van het perceel grond aan de heer J.S. met als adres [adres, België].

Per mail van 13 juli 2017 aan de heer J.S. zond de notaris zowel een kopie van het exploot van betekening van 11 juli 2017 als van haar brief van 7 juli 2017.

Per mail van 23 augustus 2017 aan de heer J.S. gaf notaris Y. bijzonderheden door over de voorwaarden van de openbare verkoop. De notaris liet de heer J.S. ook weten dat een aantal van zijn schuldeisers inmiddels derdenbeslag hadden gelegd.

Per mail van 4 september 2017 liet de notaris de heer J.S. weten dat zij een onderhands bod had ontvangen van 170.500,00 NAf (Nederlands-Antilliaanse guldons) en dat UIB bereid was hierop in te gaan. Wegens het verstrijken van de termijn voor een onderhandse verkoop, verzocht de notaris de heer J.S. om zijn toestemming.

De kandidaat-koper en UIB bereikten echter geen overeenstemming over de voorwaarden van de verkoop, met name de verdeling van de notariskosten over de alsdan stopgezette veiling.

Hierop is de notaris vervolgens tot openbare verkoop overgegaan.

Blijkens een notariële akte van 12 september 2017 werd het betrokken onroerend goed die dag openbaar verkocht voor een bedrag van 150.000.00 NAf, hetzij 80.788,65 USD, en werd de hypothecaire inschrijving doorgehaald. Blijkens deze akte bedroeg de vordering van UIB op de heer J.S. op die datum 287.670,27 USD.

Per brief van 24 november 2017 stelde UIB de heer J.S. in gebreke tot betaling van het saldo dat na aftrek van de opbrengst van de openbare verkoop 187.852,85 USD bedroeg.

Daar de heer J.S. weigerde om enige betaling te verrichten, is UIB op 30 april 2018 overgegaan tot dagvaarden.

2. Vordering

Blijkens diens syntheseconclusie van 15 januari 2019 luidt de vordering vanwege UIB als volgt:
'Op hoofdvordering:

- De vordering van UIB ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- Vervolgens J.S. zich te veroordelen om aan UIB te betalen de som van USD 204.791,91 te vermeerderen met de conventionele interesten van 4,50% per jaar op basis van 365/360 en vermeerderd met de contractuele boeterente van 10% per jaar op basis van 365/360 vanaf 26 maart 2018 tot de datum van de volledige betaling;
- Alle bedragen om te zetten in euro's aan de hoogste koers op de dag der betaling;
- J.S. te veroordelen tot de kosten van het geding aan de zijde van UIB begroot op de kosten van de dagvaarding en de rechtsplegingsvergoeding, begroot op € 6000,00;
- Het tussen te komen vonnis uitvoerbaar bij voorbaat te horen verklaren, niettegenstaande elk verhaal en zonder borg en met uitsluiting van het kantonnement;

Op tegenvordering:

- De vordering van J.S. ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;
- Zowel op hoofd- als op tegenvordering J.S. te veroordelen in alle kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding;
- Het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad, niettegenstaande elk verhaal en zonder borg en met uitsluiting van het kantonnement;'

Blijkens diens syntheseconclusie van 20 maart 2019 luidt de vordering vanwege de heer J.S. als volgt:

'De vordering van eiseres als onontvankelijk, minstens als integraal ongegrond af te wijzen.

Derhalve, alvorens verder recht te doen te zeggen voor recht dat Engelstalige en Nederlandstalige algemene voorwaarden uit de debatten worden geweerd bij gebreke aan integrale correcte vertaling en gelet op de manifeste onduidelijkheid hieromtrent.

Alvorens verder recht te doen, te zeggen voor recht dat de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen, afdeling Antwerpen onbevoegd is om kennis te nemen van huidig geschil.

Verder, in hoofddorde, de tegenvordering van concluant ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Derhalve, alvorens verder recht te doen, de voorlegging door eiseres te bevelen conform artikel 877 Ger. W. van de ondertekende kredietovereenkomst zoals in 2009 gesloten tussen partijen voor een bedrag van 253.000,00 USD alsook van het taxatierapport.

Voorts, de vordering van eiseres als ongegrond af te wijzen.

Eiseres te veroordelen tot betaling van de kosten van het geding, de wettelijke-basisrechtsplegingsvergoeding t.b.v. 6.000,00 EUR.'

3. Internationale rechtsmacht

De heer J.S. stelt dat de Belgische rechtbanken niet over de vereiste internationale rechtsmacht beschikken om kennis te nemen van onderhavig geschil.

De internationale rechtsmacht van de Belgische rechtbanken wordt geregeld door de Europese verordening van 12 december 2012 nr. 1215/2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna de Brussel I bis Verordening). Deze verordening is immers van toepassing op rechtsvorderingen die zijn ingesteld op of na 10 januari 2015 (artikel 66, lid 1 Brussel I bis Verordening) in burgerlijke en handelszaken (artikel 1 Brussel I bis Verordening) wanneer de verweerder woonplaats heeft op het grondgebied van een EU-lidstaat ongeacht of de eiser ook zijn woonplaats heeft in een EU-lidstaat (artikel 4, lid 1 Brussel I bis Verordening). Aan al deze voorwaarden is in casu voldaan.

Met uitzondering van de materies waarvoor uitsluitende bevoegdheden zijn vastgelegd in de Brussel I bis Verordening (artikel 24) en de beperkingen inzake keuzevrijheid die gelden voor specifieke contracten met een onevenwicht tussen de partijen (artikel 10-23 Brussel I bis Verordening), hebben de partijen de mogelijkheid om zelf één of meerdere gerechten aan te wijzen die kennis kunnen nemen van geschillen die naar aanleiding van een bepaalde rechtsbetrekking zijn ontstaan of zullen ontstaan (zie in dezelfde zin: *Erauw, J., Internationaal privaatrecht, Mechelen, Kluwer, 2003, 121*). De partijen zijn vrij in hun keuze zonder dat er vereisten worden gesteld aangaande de band tussen het geschil en de gekozen rechter (zie in dezelfde zin: *HvJ 16 maart 1999, nr. C- 159/97 Trasporti Casteletti Spedizioni Internazionali SpA / Hugo Trumpy SpA*).

Indien partijen, ongeacht hun woonplaats, een gerecht of de gerechten van een lidstaat hebben aangewezen voor de kennisneming van geschillen die naar aanleiding van een bepaalde rechtsbetrekking zijn ontstaan of zullen ontstaan, is dit gerecht of zijn de gerechten van die lidstaat bevoegd, tenzij de overeenkomst krachtens het recht van die lidstaat nietig is wat haar materiële geldigheid betreft. De heer J.S. bewijst niet dat dit laatste in casu het geval is.

Bij de beoordeling van de internationale rechtsmacht dient te worden uitgegaan van het voorwerp van de vordering zoals gesteld in de inleidende dagvaarding zonder voorafgaandelijk onderzoek van de grond van de zaak (zie in dezelfde zin: *Brussel 3 april 1997, DAOR 1997, nr. 43, 93*).

De eis vanwege UIB is gebaseerd op de kredietovereenkomst van 31 december 2015 en haar algemene voorwaarden versie 2009 en niet op de overeenkomst van 20 november 2009 inzake de verpanding van vorderingen (de zogenaamde ‘pledge of receivables’).

De heer J.S. heeft op 31 december 2015 offerte vanwege UIB ondertekend. In deze offerte wordt nadrukkelijk verwezen naar de algemene voorwaarden van UIB. De heer J.S. had deze algemene voorwaarden in het kader van een eerdere kredietaanvraag reeds geparafeerd en op 22 januari 2015 teruggezonden aan UIB. Bijgevolg is voldaan aan hetgeen is voorgeschreven door artikel 25 §1 Brussel I bis Verordening. Aldus staat vast dat hij kennis heeft kunnen nemen van deze algemene voorwaarden.

De vormvereisten uit artikel 25 §1 van de Brussel I bis Verordening mogen niet worden aangevuld met voorwaarden uit nationaal recht zoals bijvoorbeeld het recht van Curaçao (zie in dezelfde zin: *HvJ nr. C-159/97, 16 maart 1999, Casteiletti Spedizioni internazionali SpA*).

Artikel 34 lid 2 van de Nederlandse authentieke tekst van voormelde algemene voorwaarden bevat een forumbeding dat luidt als volgt:

“Geschillen tussen de cliënt en de bank worden uitsluitend voorgelegd aan de bevoegde rechter op Curaçao, behoudens dwingend recht. De bank kan een geschil ook voorleggen aan de voor de cliënt in aanmerking komende buitenlandse rechter”

Artikel 25 Brussel 1 bis Verordening laat zowel toe dat een forumkeuze niet exclusief is als dat een forumkeuze éézijdig niet exclusief is (zie in dezelfde zin: *Kuypers, P.H.L.M., Forumkeuze in het Nederlandse internationaal privaatrecht, Deventer, Kluwer, 2008, 233*). Een gedetailleerde aanwijzing van een gerecht of een geografische plaats is echter niet vereist. Partijen kunnen volstaan met een verwijzing naar een forum zonder geografische aanduiding. Het is hierbij echter wel vereist dat het aangeduide forum op het moment van het instellen van de vordering bepaalbaar is aan de hand van objectieve elementen.

De “voor de cliënt in aanmerking komende buitenlandse rechter” is een afdoende nauwkeurig, objectief element dat kan worden vastgesteld aan de hand van artikel 4, 1ste lid van de Brussel I bis Verordening. Op basis van deze bepaling is de rechter van de woonplaats van de heer J.S. de bevoegde buitenlandse rechter, zijnde de Belgische rechter.

Deze bevoegdheid is exclusief, tenzij de partijen anders zijn overeengekomen (artikel 25 §1 van de Brussel I bis Verordening). De bindende kracht van voormeld forumbeding mag niet worden afgewezen omdat deze niet strookt met het algemeen belang of het belang van partijen (zie in dezelfde zin: *Kuypers, P.H.L.M., Forumkeuze in het Nederlandse internationaal privaatrecht, Deventer, Kluwer, 2008, 622-624*).

Gelet op het forumbeding uit voormeld artikel 34, lid 2 van de algemene voorwaarden van UIB beschikt deze rechtbank weldegelijk over de vereiste internationale rechtsmacht om kennis te nemen van onderhavig geschil. Daar de heer J.S. woonachtig is in Antwerpen, is deze rechtbank eveneens territoriaal bevoegd.

4. De vertaling van de Engelstalige tekst van de algemene voorwaarden van UIB versie 2009

De heer J.S. vordert dat het stuk 23 van UIB, zijnde de Engelstalige tekst van de algemene voorwaarden van UIB versie 2009, uit de debatten zou worden geweerd, minstens dat UIB zou worden veroordeeld om een Nederlandse vertaling van deze tekst neer te leggen.

De aanhef van de Engelstalige versie van de algemene bankvoorwaarden van UIB versie 2009 bepaalt uitdrukkelijk dat deze tekst een vertaling is van de oorspronkelijke Nederlandstalige tekst dewelke bindend is tussen partijen en voorrang krijgt op de Engelstalige tekst in geval van enig verschil tussen de Nederlandstalige en Engelstalige tekst. Deze laatste werd enkel opgesteld ten behoeve van de klant.

Aldus zijn er geen redenen voor handen om UIB te bevelen een Nederlandse vertaling van de Engelstalige tekst van de algemene voorwaarden versie 2009 neer te leggen.

5. Beoordeling ten gronde

Overeenkomstig artikel 33 van de algemene voorwaarden van UIB versie 2009 wordt de relatie tussen partijen beheerst door de wetten van Curaçao (voorheen de wetten van de Nederlandse Antillen). Deze zijn in casu bijna identiek aan de wetten van Nederland. Artikel 39 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden bepaalt immers dat (onder meer) het burgerlijk recht, het handelsrecht en de burgerlijke rechtsvordering in het gehele Koninkrijk zoveel mogelijk op overeenkomstige wijze geregeld moeten worden. Dit betekent concreet dat, waar in de wetgeving van Curaçao niet (uitdrukkelijk) is afgeweken van het Nederlandse recht, voor de uitleg van het Curaçaose recht jurisprudentie over het Nederlandse recht evenzeer relevant is (en vice versa). Dit laatste wordt door de heer J.S. niet betwist.

UIB heeft naar eigen zeggen op grond van de overeenkomst van kredietverlening van 31 december 2015 een opeisbare vordering tegenover de heer J.S. die op 26 maart 2018, inclusief de conventionele rente, 204.791,91 USD bedroeg.

Naast de algemene bepalingen over overeenkomsten uit het Burgerlijk Wetboek (Titel 13 van Boek 7A van het Burgerlijk Wetboek) kent het recht van Curaçao geen bijzondere privaatrechtelijke regelingen die van toepassing zijn op kredietovereenkomsten. Wel zijn

bijzondere wetten van publiek recht van toepassing op kredietverlening. Zo is onder meer de Onderlinge Regeling zoals bedoeld in artikel 38, eerste lid van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden regelende het deviezenverkeer voor Curaçao en Sint Maarten van toepassing. Artikel 23 lid 2 van deze regeling, die van toepassing is sinds 2010, bepaalt dat de belanghebbenden bij de handeling waarvoor een vergunning is vereist, maar die zonder vergunning is verricht, zich tegenover elkaar niet op het ontbreken van de vergunning kunnen beroepen. In 2009 gold nog de Landsverordening Deviezenverkeer dewelke eenzelfde bepaling bevatte. Een gebeurlijke overtreding door UIB of de heer J.S. van de Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten tast de geldigheid van de kredietverlening derhalve niet aan.

Uit de stukken van het dossier blijkt voorts duidelijk dat UIB de heer J.S. zowel bij gewone brieven als per mail in gebreke heeft gesteld en hem op de hoogte heeft gebracht van haar voornemen om tot openbare verkoop over te gaan. Indien al bewezen zou zij dat de heer J.S. sommige van deze gewone brieven niet heeft ontvangen, staat vast dat hij zulks enkel aan zijn eigen tekortkomen te wijten heeft. Op grond van artikel 14 van de toepasselijke algemene voorwaarden was de heer J.S. immers verplicht naams- en adreswijzigingen zo spoedig mogelijk schriftelijk aan UIB mee te delen. UIB is niet verplicht om een onderzoek naar het adres van de heer J.S. te doen.

Ook kan de heer J.S. bezwaarlijk voorhouden dat hij de verschillende mails vanwege UIB en het notariskantoor Y.Y. niet zou hebben ontvangen daar deze werden verzonden naar het mailadres van waaruit de heer J.S. zelf ook verschillende mails heeft verstuurd.

UIB legt voorts ook alle relevante stukken neer met betrekking tot de uitwinning van het door de heer J.S. verleende hypotheekrecht. Op grond van deze stukken kan geen enkele onregelmatigheid bij de executie in hoofde van UIB worden vastgesteld.

Op UIB rust daarnaast inderdaad een bijzondere zorgplicht jegens hun particuliere klanten die ertoe strekt die particuliere klanten te beschermen tegen eigen lichtvaardigheid en gebrek aan (financieel) inzicht. Doch, aangezien de heer J.S. het krediet heeft aangevraagd ten behoeve van zijn onderneming, kan hij in beginsel geen beroep doen op deze bijzondere zorgplicht in hoofde van UIB. Bovendien is de heer J.S. overigens het best geplaatst om zijn eigen kredietwaardigheid en deze van de vennootschap waarvoor hij zich borg stelde in te schatten.

UIB was verder bereid om in te stemmen met een onderhandse verkoop voor een bedrag van 170.500,00 NAF, doch deze onderhandse verkoop heeft uiteindelijk om redenen onafhankelijk van UIB geen doorgang gekend. UIB was evenwel niet verplicht mee te werken aan een onderhandse verkoop van het gehypothekeerde onroerend goed. De heer J.S. heeft bovendien ook nagelaten om aan het Gerecht in Eerste Aanleg van Curaçao te verzoeken om

te bepalen dat de verkoop onderhands zou plaatsvinden (artikel 3:268, lid 2 van het Burgerlijk Wetboek).

Tot slot zijn er geen redenen voor handen om UIB te bevelen de ondertekende kredietovereenkomst van 2009 neer te leggen. De heer J.S. bewijst niet dat deze overeenkomst het bewijs inhoudt van een terzake dienend feit. De kredietovereenkomst van 2009 is immers vervangen door de later gesloten overeenkomst van 31 december 2015. Bovendien kan de heer J.S. geacht worden zelf reeds in het bezit te zijn van de gevraagde kredietovereenkomst.

Gelet op het voorgaande is de eis vanwege UIB gegrond. De tegeneis vanwege de heer J.S. is ongegrond.

De heer J.S. dient, als in het ongelijk gestelde partij, te worden veroordeeld tot de kosten van het geding, inclusief de rechtsplegingsvergoeding (artikel 1017, 1ste lid van het Gerechtelijk Wetboek). De eis vanwege UIB betreft een vordering tot 250.000,00 EUR zodat de desbetreffende tarieven van toepassing zijn. Er zijn geen redenen, zoals voorzien in artikel 1022, 3de alinea van het Gerechtelijk Wetboek, voor handen om af te wijken van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding.

Overeenkomstig artikel 1397 van het Gerechtelijk Wetboek dient onderhavig vonnis van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad te worden verklaard, niettegenstaande hoger beroep en zonder zekerheidsstelling.

De overige argumenten en middelen van partijen nopen niet tot een andere besluitvorming van de rechtbank.

6. Uitspraak

De rechtbank stelt vast dat de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in rechtszaken nageleefd is en doet uitspraak op tegenspraak.

Om alle bovenstaande redenen:

Verklaart de hoofdeis vanwege UIB toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de heer J.S. tot betaling aan UIB van een bedrag van 204.791,91 USD, te vermeerderen met de conventionele interesten van 4,50% per jaar op basis van 365/360 en vermeerderd met de contractuele boeterente van 10% per jaar op basis van 365/360 vanaf 26

maart 2018 tot de datum van de volledige betaling, alle bedragen om te zetten in euro's aan de hoogste koers op de dag der betaling.

Verklaart de tegeneis vanwege de heer J.S. toelaatbaar, maar ongegrond.

Veroordeelt de heer J.S. tot de kosten van het geding, aan de zijde van UIB begroot op 398,99 EUR kosten van dagvaarding en 6.000 EUR rechtsplegingsvergoeding en door de rechtbank vereffend op 397,93 EUR kosten van dagvaarding en 6.000,00 EUR rechtsplegingsvergoeding.

Verklaart onderhavig vonnis van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep en zonder zekerheidsstelling.

Wijst het meer en/of anders gevorderde af.

Dit vonnis werd gewezen door

, enig rechter
met bijstand van , griffier

en uitgesproken in openbare terechtzitting van de kamer AB14 op negenentwintig mei tweeduizend negentien door , rechter, hiertoe aangewezen bij beschikking van de d.d. voorzitter, afdelingsvoorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen d.d. 28 mei 2019 overeenkomstig art. 782bis Ger. W.,
In aanwezigheid van C. Lemmens, griffier.

Rechter , is in de onmogelijkheid onderhavig vonnis te ondertekenen (art. 786 Ger.W.)
Antwerpen, 29 mei 2019
de Griffier,

Wij, , d.d. voorzitter, afdelingsvoorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, bevestigen overeenkomstig artikel 786 Ger.W. de bovenstaande melding van de griffier,
Antwerpen, 29 mei 2019
De d.d. voorzitter, afdelingsvoorzitter,

